

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl samosoudcem JUDr. Vítem Jaškem ve věci

žalobce **Hockey club Olomouc, z.s.**, IČO 005 60 456
sídlem Tovární 1197/42a, Hodolany, 779 00 Olomouc
zastoupen Mgr. Davidem Štúlou, advokátem
sídlem Eliášova 266/3, Dejvice, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému **HC Olomouc s.r.o.**, IČO 258 49 123
sídlem Olomouc, Hynaisova 9a, PSČ 772 00
zastoupen Mgr. Michalem Zahnášem, advokátem
sídlem tř. S. 645/2, 779 00 Olomouc

o zaplacení částky 12.694.750 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 12.694.750 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 12.694.750 Kč za dobu od 17.1.2013 do zaplacení, **se zamítá.**
- II.** Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 1.021.917,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.
- III.** Žalobce **je povinen** zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, na nákladech řízení částku, jejíž výše bude stanovena v samostatném usnesení, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobním návrhem podaným u níže podepsaného soudu dne 8.1.2016 domáhal vůči žalovanému zaplacení částky 12.694.750,- Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnil tak, že žalobce byl v období od 14.12.1999 do 19.12.2012 společníkem žalovaného s obchodním podílem o velikosti 1/11. Účast žalobce v žalovaném zanikla na základě ustanovení § 148 odst. 2 písm. b) obch. zák., neboť soudní exekutor Mgr. MUDr. Radan Kuča vydal dne 12.12.2012 exekuční příkaz č.j. 045 EX 2246/09 – 2, kterým postil obchodní podíl žalobce v žalovaném. Uvolněný obchodní podíl přešel na žalovaného, který jej obratem smlouvou ze dne 9.1.2013 převedl na Jiřího D., a to za cenu odpovídající nominální hodnotě převáděného obchodního podílu. Citovaná exekuce byla usnesením ze dne 30.4.2013 na návrh žalobce zastavena, usnesením ze dne 30.4.2013, č.j. 045 EX 2246/09 – 55 byl zrušen exekuční příkaz postihující obchodní podíl žalobce. Po zániku účasti žalobce v žalovaném, vzniklo žalobci právo na vypořádací podíl, který však žalovaný dosud žalobci, ani soudnímu exekutorovi nevyplatil. Při určení výše vypořádacího podílu je třeba zohlednit skutečnou hodnotu čistého obchodního majetku, což žalovaný dosud neučinil, navíc účetní závěrka ze dne 19.12.2012 byla zpracována v rozporu se zákonem. Žalovaný byl ke dni 19.12.2012 majitelem velkého množství majetkových práv, a to práv k hráčům ledního hokeje, kdy žalovaný je členem ČSLH a každý aktivní hráč ledního hokeje je u ČSLH registrován u jednoho z členů ČSLH, současně každý hráč má uzavřenu s klubem hráčskou smlouvu, kterou je vázán hrát za daný klub. Práva klubu k hráči jsou majetkovými, ocenitelnými právy. Žalovaný disponoval takovými právy v částce 137.642.250,- Kč. Žalovaný byl také účastníkem několika soutěží v ledním hokeji, práva k účasti v soutěžích jsou také majetkovými právy, podstatná je účast v 1. lize ledního hokeje, jejíž hodnota činila 2.000.000,- Kč. Žalobce požaduje vypořádací podíl vypočtený ze součtu uvedených částek (čistého obchodního jmění žalovaného) v rozsahu 1/11 v souladu s judikaturou NS ČR. Jelikož v souladu se zákonnou úpravou má být vypořádací podíl vyplacen bez zbytečného odkladu po převodu uvolněného obchodního podílu, za kterou žalobce považuje lhůtu 7 dnů, byl vypořádací podíl splatný dne 16.1.2013 a od 17.1.2013 má žalobce rovněž nárok na úrok z prodlení.
2. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že navrhuje zamítnutí žaloby. Žaloba v této věci nebyla podána k tomuto oprávněnou osobou, poněvadž žalobce zastupuje navenek předseda, který však u žalobce nebyl řádně zvolen, poněvadž předsedu volní valná hromada, na kterou však nebyli pozváni členové žalobce, a proto tato nebyla usnášeníschopná, a proto Bohdan N. nemohl být platně uvolen jako předseda, navíc dopisem ze dne 11.11.2009 Bohdan N. rezignoval jak na své členství ve výboru, tak na funkci předsedy. Žalobcem uváděná částka 137.642.250,- Kč jako cena práv k hráčům žalovaného je nesmyslná, když žalobce zahrnuje do seznamu i osoby, které před rozhodným dnem ukončili svoji kariéru a registrační práva k nim nemají žádnou hodnotu, dále hráče mladistvé, kteří pod žalovaného nespádali. Pro ilustraci žalovaný uvedl Petra B., který ukončil kariéru v roce 1995, Tomáš G., který ukončil kariéru v roce 1991, Roman H., který ukončil kariéru v roce 1998, Jiří L., který ukončil kariéru v roce 1996, Bryan P., který ukončil kariéru v roce 2009 a Douglass W., který ukončil kariéru v roce 1993. U žalovaného dále nejsou registrováni mladiství František K., Jan K., Filip L., Martin P., Martin P. a Filip S. Žalovaný dále uváděl, že žalovaný v rozhodné době provozoval hokejový klub hrající 1. Ligu v ledním hokeji a registrační práva k hráčům neměla žádnou hodnotu.
3. Soud učinil ve věci následující **skutková zjištění**:
 - Z exekučního příkazu a exekučního spisu, že soudní exekutor Mgr. MUDr. Radan Kuča vydal dne 12.12.2012 exekuční příkaz postihující obchodní podíl žalobce o velikosti 1/11 v žalovaném. Usnesení o nařízení exekuce vůči žalobci nabylo právní moci dne 20.4.2010.
 - Z notářského zápisu, že formou notářského zápisu sepsaného notářkou JUDr. Hanou Orletovou uzavřeli dne 9.1.2013 žalovaný a Jiří D., nar. xxx smlouvu o převodu obchodního podílu o velikosti 1/11 v žalovaném za cenu 100.000,- Kč odpovídající nominální hodnotě obchodního podílu, když z mimořádné účetní závěrky vyplynulo, že vlastní kapitál je záporný.

- Z usnesení soudního exekutora, že soudní exekutor Mgr. MUDr. Radan Kuča usnesením ze dne 30.4.2013, č.j. 045 EX 2246/09 – 54 zastavil exekuci vedenou k vymožení pohledávky oprávněného Vojenské zdravotní pojišťovny, a.s., ve výši 26.981,- Kč z důvodu, že dne 30.4.2013 obdržel souhlas oprávněného se zastavením exekuce. Usnesením ze dne 30.4.2013, č.j. 045 EX 2246/09 – 55 rozhodl o zrušení exekučního příkazu postihujícího obchodní podíl žalobce v žalovaném.
- Z výzvy a dodejky, že PZ žalobce vyzval žalovaného k doložení výše vypořádacího podílu, neboť žalobce nesouhlasí s tvrzením o záporné hodnotě vlastního kapitálu ke dni ukončení účasti žalobce v žalovaném – lhůta byla v dopisu stanovena jeden týden, výzva byla žalovanému doručena dne 16.4.2014.
- Ze znaleckého posudku, že dne 31.9.2015 vyhotovila Ing. Renáta Příkrylová na základě požadavku policie ČR znalecký posudek ohledně účetního vedení hráčských práv žalovaného v jeho účetní evidenci. Přičemž k jednotlivým položeným dotazům znalkyně dospěla k závěrům, že existence vlastnických práv k hráčům žalovaného se v účetnictví žalovaného nijak neevidují, avšak svým charakterem a objemem se jedná o hospodářsky významné skutečnosti a žalovaný by je měl uvést v příloze k účetní závěrce. Žalovaný obecně o přijatých a uskutečněných plněních souvisejících s přestupem hráčů účtuje správně na účty výnosů a nákladů. Existence vlastnických práv k hráčům žalovaného, resp. Práv a povinností vyplývajících z hráčských smluv, se v pasivní části rozvahy neobjevují, do výkazu rozvaha se nepromítají, účetní hodnotu vlastního kapitálu žalovaného, v souladu se zákonem neovlivňují. Je tak velmi pravděpodobné, že tržní hodnota majetku je významně vyšší než účetní hodnota, pouze na základě předkládaných výkazů hospodaření by bylo možné usuzovat na špatnou finanční situaci žalovaného a nesla by znaky předlužení ve smyslu insolventního zákona. Účetní závěrky ke dni 19.12.2012 není vypracována řádně, znalkyni předkládané účetnictví je neprůkazné a neúplné.
- z účetní závěrky žalovaného, že dle výkazu zisku a ztráty a rozvahy ke dni 19.12.2012 byl výsledek hospodaření běžného účetního období 254.000 Kč, výsledek hospodaření minulých let – 8.363.000 Kč.
- Ze zprávy ČSLH, že Český svaz ledního hokeje z.s. sdělil dopisem ze dne 13.10.2016, že ke dni 19.12.2012 klub složený ze dvou subjektů – žalovaného a HC Olomouc – mládež, o.s. měl právo k účasti na soutěžích – 1. Liga ČR, NOEN extraliga juniorů, extraliga staršího dorostu, ELID extraliga mladšího dorostu, liga strašických žáků 1999 – 2000, liga mladších žáků 2001 – 2002.
- Z přílohy k účetní závěrce HC Slavia Praha a.s., že společnost HC Slavia Praha a.s. má v přílohách k účetní závěrce za hospodářský rok od 1.7.2014 do 30.6.2015 uvedeno v části 2 – Dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek uvedenu kategorii Hráči, kde je uvedeno, že hodnota hráčského kádru je zahrnuta v hodnotě ocenitelných práv, které se odepisují. Pořizovací cena nových hráčů je účtována přímo do nákladů na nákup hráčů, v případě prodeje je výnos zaúčtován jako výnos z prodeje hráčů. Dlouhodobý nehmotný majetek představuje ocenitelná práva – hráčský tým a značka.
- Z přílohy k účetní závěrce společnosti HC Dukla Jihlava, s.r.o., že společnost HC Dukla Jihlava, s.r.o. v příloze k účetní závěrce uvedla, že je vlastníkem registračních a hráčských práv hráčů „A“ týmu a mládeže, tabulková cena dle přestupního řádu ČSLH „A“ týmu je 14,471 tisíc Kč, odhadovaná tržní cena hráčských práv „A“ týmu je 6,732 tisíc Kč.
- z přílohy k účetní závěrce KOMETY GROUP, a.s., Brno, že dle přílohy k účetní závěrce KOMETY GROUP, a.s., Brno, součástí účtu 014 – ocenitelná práva jsou práva na hráče vyplývající ze smluv o postoupení práv, a to v pořizovací ceně 31 564 tisíc Kč. K datu účetní

závěrky pak v hráčském týmu HC kometa Brno působilo 54 kmenových hráčů, jejichž tabulková hodnota dle tabulek ČSLH činila 41 049 tisíc Kč.

- Ze soutěžního a disciplinárního řádu Českého svazu ledního hokeje, že dle čl. 204 za klub se považuje subjekt, který je členem ČSLH a který má zvláštní registrační číslo přidělené ČSLH. Za klub může být považováno i sdružení nebo faktická spolupráce dvou subjektů, přičemž toto společné provozování musí vyplývat z názvu a musí být provozováno v rámci jednoho města, také musí působit pod jedním registračním číslem. Pokud se klub skládá ze dvou subjektů, musí doručit oba tyto subjekty spolu s přihláškou prohlášení, ze kterého musí být uvedena doba spolupráce, komu svědčí registrační práva a komu z nich svědčí práva účasti v soutěži. Právo účasti v soutěži získá klub umístěním v předcházejícím ročníku příslušné soutěže, postupem z nižší soutěže nebo převedením práva účasti v soutěži. Klub může přenechat právo účasti v soutěži jinému klubu.
- Z přestupního řádu pro kluby extraligy a I. ligy, že hráči, kteří nastupují v utkáních Ligy, musí být evidováni řídicím orgánem Ligy, musí být evidováno řídicím orgánem Ligy a registračním oddělením ČSLH, přičemž evidenci se rozumí způsob sledování smluvní vázanosti hráče ke klubu v čase a oprávněností jeho startu za klub. Pohyb hráče mezi kluby ligy je evidován na základě doručeného prohlášení o postoupení hráčské smlouvy nebo ohlášení přestupu. Smluvní vztahy uzavírají smluvní strany za účelem změn v působení hráčů v klubech ligy. Do těchto vztahů vstupují mezi sebou navzájem kluby, disponující vlastnictvím práv na hráče nebo s hráčem samotným, včetně cizinců.
- Z rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 18.1.2016, č.j. 75 Co 299/2015 – 224 byl k odvolání žalobce Ing. Petra K. změněn rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 25.3.2015, č.j. 29 C 11/2014 – 172, kterým byla zamítnuta žaloba vůči žalovanému shodně jako v tomto řízení, tak, že žalobě bylo vyhověno, když bylo zjištěno, že registrační práva k Vojtěchu K. byla převedena žalovaným, ačkoli tato náležela HC Olomouc mládež, a proto na straně žalovaného došlo k bezdůvodnému obohacení.
- Ze zpráv ČSLH, že seznam hráčů žalovaného pro I. ligu ČR obsahoval následující jména: Tomáš H., Libor K., Oldřich K., David Š., Roman K., Tomáš H., Ondřej K., Martin J., Jiří O., Alex R., Michal N., Robin S., Jakub B., Alexandr L., Jakub S., Mario C., Tomáš V., Michal V., Milan M., Pavel S., Jakub L., Richard D., Jiří D., Jiří R., Ondřej Š., Adam R., Tomáš Z., Erik H., Petr K., Zbyněk H., Radek Č., Jakub H., Lukáš K., Roman R., Oldřich H., Lukáš K., Matěj P., Radim K. Přenechání účasti v I. lize v období od 2009 – 2013 v soutěžích řízených VV ČSLH došlo dne 15.5.2009 mezi Havířovská hokejové společnost s.r.o. a HC Havířov Panthers, občanské sdružení, dne 22.5.2013 mezi HK Hokej Šumperk 2003 o.s. a Hokej Šumperk 2003 s.r.o. a dne 19.8.2013 mezi Královští lvi Hradec Králové a.s. a HC Motor České Budějovice a.s. Jaroslav B., Zdeněk H., Jan J., Petr K., Matěj L., Pavel R. a Jaroslav S. nebyly registrovány za žalovaného. Evidence ČSLH obsahuje hráčské smlouvy zahrnující i na sezonu 2012/2013 uzavřené mezi žalovaným a Lukášem K., Radimem K., Jirím O. a Alexem R. Dle rozpisu soutěží a technických norem soutěže 1. Liga mohli v sezoně 2012/2013 startovat pouze hráči se zaregistrovanou hráčskou smlouvou a jejími dodatky (netýkalo se hráčů juniorského věku z vlastního klubu) s tím, že bez zaregistrované hráčské smlouvy mohl hráč odehrát jedno utkání. Registrační práva k Alexovi R., Jakubu S., Jirímu Š., Lukáši K. a Janu L. svědčila HC Olomouc – mládež. Smlouvu o postoupení hráčské smlouvy uzavíral subjekt, který měl s hráčem uzavřenu hráčskou smlouvu. Pro sezonu 2012/2013 byla vystavena transferkarta umožňující hrát hokej v zahraničí Richardu B., Lukáši K., Martinu V. a Štefanu Ž. Martinu B. byla vystavena transferkarta umožňující hrát hokej v zahraničí s platností do 30.6.2012 do klubu HK Dukla Michalovce, nelimitovaný transfer pak do klubu WSG Scoarovski Klattens, Tomáš V. hostoval v období od 6.9.2011 do 30.4.2013 v klubu HC ZUBR Přerov. Vladimíru H. byla vystavena transferkarta pro nelimitovaný transfer dne 1.9.2009 do klubu HC Brest les

Albatros (Francouzská republika). Marek F. v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 hostoval v klubu TJ HC Šternberk, Antonín R. hostoval v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 v klubu TJ HC Šternberk, Jaroslav S. hostoval od 3.9.2012 do 24.1.2013 u klubu HC LEV a.s., Martin Š. hostoval v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 v klubu TJ HC Šternberk, Martin U. hostoval v období od 4.10.2012 do 30.4.2013 v klubu Slovan Moravská Třebová, Zdeněk V. hostoval v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 v klubu TJ HC Šternberk. Danielu B. byly vystaveny transferkarty do 30.6.2009, dle internetového serveru www.eliteprospects.com měl v sezoně 2012-2013 hrát hokej v klubu Dalhousie university v soutěži „USports“ (Kanada). Milan L. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 7.10.2013 do 30.4.2014 a od 15.9.2015 do 30.4.2016 za klub HC Uničov, Ondřej V. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 25.9.2012 do 30.4.2013, od 14.11.2013 do 30.4.2014 a od 3.9.2014 do 30.4.2015 za klub TJ HC Šternberk, Filip S. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 23.9.2013 do 30.4.2014 za klub HC Uničov, Jaroslav S. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 11.1.2013 do 30.4.2013, od 3.9.2014 do 30.4.2015 a od 17.9.2015 do 30.4.2016 za klub TJ HC Šternberk, Jan Š. hrál v sezoně 2012 – 2013 hokej v soutěži Extraliga mladšího dorostu, od roku 2015 mu byla 2x vystavena transferkarta. Martin P. hrál v sezoně 2012 – 2013 v soutěži Extraliga mladšího dorostu. Tomáš S. v sezoně 2012 – 2013 hrál hokej v soutěži Extraliga mladšího dorostu.

- Z prohlášení a přihlášek, že ČSLH bylo jako příloha k přihlášce do extraligy staršího dorostu v sezoně 2012 – 2013 a přihlášce do extraligy juniorů v sezoně 2012 – 2013 připojeno prohlášení, HC Olomouc – mládež, o.s. a HC Olomouc s.r.o., dle kterého oba uvedené subjekty vystupují jako HC Olomouc registrační číslo 080502, doba jejich spolupráce je na dobu neurčitou.
- Z výslechu Mgr. Lukáše K., že registrace hráčů u ČSLH je spojena se subjektem, který je členem ČSLH, kdy v případě žalovaného a HC Olomouc – mládež, mohla být registrace provedena toliko na žalovaného, avšak registrační práva umožňující mimo jiné přestup do jiného klubu však svědčí subjektu, který je uveden v prohlášení subjektů tvořících klub, jinak klubu, který je členem. Pro soutěže řízené výkonným výborem ČSLH musela být pro každou soutěž podána přihláška zvlášť, jejíž součástí musí být prohlášení. Registrační práva svědčí subjektu uvedenému v prohlášení po celou sezonu pro danou soutěž, i kdyby např. dorostenec hrál za muže. Výjimkou je situace, když hráč získá profesionální smlouvu, potom se tyto smlouvy registrují na svazu a předmětem jsou hráčská práva, se kterými je možno disponovat bez souhlasu hráče. V případě uzavření hráčské smlouvy ztrácejí registrační práva smysl, neboť s hráčem je oprávněn nakládat klub, se kterým hráč uzavřel hráčskou smlouvu. V sezoně 2012/2013 mohli být juniorem hráči ročníku 1993. Po dobu hostování zůstávají registrační práva původnímu mateřskému klubu.
- Ze smlouvy o vzájemné spolupráci, že dne 18.9.2009 uzavřely HC Olomouc – mládež, o.s. a žalovaný smlouvu o vzájemné spolupráci, dle které mimo jiné v souvislosti se zahájením herní činnosti v dorosteneckých soutěžích hráče, který hrál v žákovském oddílu soutěž v systému organizovaném ČSLH a organizačně zajišťován ze strany HC Olomouc – mládež, o.s., přechází veškerá práva a povinnosti sdružení ve vztahu k takovému hráči na žalovaného a od začátku sezony, ve které zahájí hráč ledního hokeje herní činnost v dorosteneckých soutěžích, přecházejí veškerá práva a povinnosti k takovému hráči na žalovaného.
- Z nesporných tvrzení účastníků, že společenská smlouva žalovaného k rozhodnému dni neobsahovala pravidla pro výpočet a výplatu vypořádacího podílu. Žalovanému svědčilo právo k účasti v sezoně 2012/2013 v I. lize seniorů a že k rozhodnému dni svědčila žalovanému registrační práva ke hráčům Martin J., Jiří O., Michal N., Robin S., Jakub B., Alexandr L., Milan M., Pavel S., Richard D., Jiří D., Jiří Ř., Ondřej Š., Tomáš Z. a Radim K. Hráč David K. v sezoně 2012/2013 hrál hokej v NHL v klubu Boston Bruins.

- Z výsledku Josefa P., že v sezoně 2012/2013 při přestupech či hostování nedocházelo k finančnímu vyrovnání mezi kluby, toto se řešilo výměnou hráčů. Alex R. i Jakub S. odehráli několik zápasů za muže, jinak hráli ve své kategorii. Jaroslav Z. v sezoně 2012/2013 hokej vůbec nehrál.
- Z výsledku Ing. Pavla Č., že v sezoně 2009/2010 došlo k převodu licence – práva účasti v první lize ze Znojma do Brna za finanční kompenzaci 4 mil. Kč, v roce 2008 došlo k převodu licence v 2. lize z Velké Bíteše do Opavy za kompenzaci 800.000,- Kč. Nastoupí –li junior v rámci 1. Ligy a má uzavřenu hráčskou smlouvu, registrační práva zůstávají i nadále původnímu subjektu. Smlouvu o přestupu pak uzavírá subjekt, se kterým má hráč uzavřenu hráčskou smlouvu. Přestup u klubů z nižších soutěží nebývá zvykem, neboť tabulková cena je vysoká a tyto kluby si ji nemohou dovolit, a proto bývá běžné hostování za úplaty v řádech desítek tisíc Kč. I výměna hráčů má svou finanční hodnotu.
- Z hráčské smlouvy, že žalovaný měl uzavřenu hráčskou smlouvu s Jakubem H. od 1.11.2011 do 30.4.2014.
- Z hráčské smlouvy, že žalovaný měl uzavřenu hráčskou smlouvu s Lukášem K. od 1.5.2012 do 30.4.2014.
- Z hráčské smlouvy, že žalovaný měl uzavřenu hráčskou smlouvu s Alexem R. od 1.9.2011 do 31.3.2016.
- Z ohlášení hostování, že Jakub Č. hostoval v klubu SK Horácká Slavia Třebíč od 1.8.2012 do 30.4.2013, Lukáš D. hostoval u HC TJ Šternberk od 14.9.2012, Aleš F. hostoval u HC Uničov od 21.9.2012, Tomáš K. hostoval u SK Minerva Boskovice s.r.o. od 1.9.2012 do 30.4.2013, Ondřej K. hostoval u HC Uničov od 26.11.2012, David K. hostoval u HC Zubr Přerov od 22.10.2012 do 30.4.2013, Radek M. hostoval u HC Berounští Medvědi od 1.9.2012 do 30.4.2013, Michal T. hostoval u HC Uničov od 21.9.2012,
- Ze smluv o postoupení registračních práv a prohlášení, že Tomáš K. hostoval u SK Minerva Boskovice s.r.o. od 23.9.2011 do 30.4.2012, Jakub L. hostoval u HC Bobří s.r.o. Valašské Meziříčí od 1.8.2012 do 30.4.2013, Patrik M. hostoval u HC Bobří s.r.o. Valašské Meziříčí od 1.8.2012 do 30.4.2013, Radek M. hostoval u Hokej Šumperk 2003, s.r.o. od 10.12.2012 do 30.4.2013, Michal R. hostoval u TJ lokomotiva Česká Třebová od 18.9.2012 do 30.4.2013, Petr Š. hostoval u HC Wikov Hronov od 1.9.2012 do 30.4.2013.
- Ze zprávy HC Uničov z.s., že HC Uničov, z.s. dopisem ze dne 11.10.2017 sdělil, že nemá žádný záznam, že by Petr Ž. nastupoval v sezoně 2012 – 2013 za HC Uničov, z.s., rovněž neplatil v roce 2012 žalovanému úhradu.
- Ze zprávy LHK Jestřábi Prostějov A-team s.r.o., že současný majitel společnosti LHK Jestřábi Prostějov A-team s.r.o. tuto vlastní od roku 2014, tudíž společnost není schopna se vyjádřit k osobám Tomáš S., Ivo P. a Filip S. v sezoně 2012 – 2013, na Tomáše S. má společnost smlouvu o postoupení registračních práv na rok 2014 za částku 15.000 Kč.
- Ze zprávy TJ Slovan Moravská Třebová, z.s., že Martin U. byl v klubu HC Slovan Moravská Třebová v sezoně 2012 – 2013 na hostování bez náhrady.
- Ze zprávy HC Sparta Praha, a.s. a přílohy, že na základě smlouvy o postoupení registračních práv ze dne 22.1.2013 nastupoval Jaroslav S. za HC Sparta Praha, a.s., v období od 23.1.2013 do 30.4.2013, žalovanému v souvislosti s tímto byla vyplacena částka 42.350,- Kč dne 27.6.2013.
- Ze smlouvy o postoupení registračních práv, že mezi žalovaným a HC LEV, a.s., byla dne 27.8.2012 uzavřena smlouva o postoupení registračních práv Jaroslava S., nar. xxx, na HC LEV, a.s. za cenu 784.468,- Kč.

- Z výsledku Ondřeje K., Ondřej K. že je nyní zaměstnancem žalovaného na pozici ledař, údržbář, hokej organizovaný nehraje od sezony 2008-2009, kdy končil u klubu ve Šternberku.
- Z výsledku Jaromíra P., že hokej organizovaný ČSLH nehraje asi 12 let.
- Z výsledku Mgr. Petra V., že Mgr. Petr V. hokejovou kariéru ukončil před 20 nebo 25 lety, na konci kariéry hrál v klubu v Uničově, potom již hokej organizovaný ČSLH nehrál.
- Z výsledku Jaroslava Z., že Jaroslav Z. hrál hokej organizovaný ČSLH do roku 1995, kdy poslední tři roky hostoval v Přerově.
- Ze zprávy HC TJ Šternberk, že v sezoně 2012 – 2013 za TJ HC Šternberk hráli hráči Marek F., Antonín R., Martin Š. a Zdeněk V., za hostování žádné protiplnění poskytnuto nebylo.
- Z výsledku Ondřeje V., že Ondřej V. v sezoně 2012-2013 hrál za muže v klubu HC TJ Šternberk, za tento klub hrál i v předchozích obdobích, tento klub se účastnil krajské ligy.
- Z výsledku svědka Milana L., že Milan L. v sezoně 2012-2013 hrál hokej za klub v Uničově, který hrál krajskou ligu. V Uničově odehrál jeden a půl sezony, potom hraní ukončil z důvodu narození dítěte. Klub v Uničově neměl zájem postoupit do vyšší ligy.
- Z výsledku Filipa S., že ukončil hráčskou kariéru tím, že měl hostovat z Olomouce v Prostějově, ale z důvodů finančních rozporů mezi oběma kluby mu toto nebylo umožněno, do jiného klubu hostovat jít nechtěl z důvodu bydliště v Prostějově, v sezoně 2012 – 2013 již hokej nehrál. Za Šternberk, ani Uničov hokej nikdy nehrál.
- Z výsledku Jaroslava S., že hokej začínal hrát v Olomouci, potom vystřídal na základě hostování řadu klubů. Nyní hostuje u Pirátů Olomouc, kteří hrají krajskou ligu, v době sezony 2012 – 2013 hrál v nejvyšší australské lize za Sydney Bears. Předtím hostoval v klubu HC TJ Šternberk, který hrál druhou ligu, po návratu hrál u stejného klubu, ale to již tento klub hrál krajský přebor.
- ze znaleckého posudku, že dne 31.5.2018 vyhotovil znalecký ústav BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o. znalecký posudek, dle kterého v případě oceňování obchodních závodů existuje několik obecně uznávaných pravidel a postupů. Před oceněním je třeba rozhodnout, zda má společnost šanci dlouhodobého fungování a pouze v takovém případě, je možno použít pro ocenění výnosových metod. Pokud jde o finanční pozici společnosti, pak bilanční suma společnosti se pohybovala mezi 6,4 mil. Kč a 13,5 mil. Kč, přičemž od roku 2009 měla spíše klesající tendenci. Společnost byla v průběhu sledovaného období financována výhradně prostřednictvím cizího kapitálu – vlastní kapitál byl záporný zejména v důsledku vysoké nakumulované ztráty minulých let. Významný vliv na výši vlastního kapitálu měl rovněž výsledek hospodaření běžného účetního období. Nevýznamnější výnosovou položkou společnosti byly ostatní provozní výnosy – zejména dotace, které byly společnosti poskytnuty od Olomouckého kraje a města Olomouc. Nejvýznamnější nákladovou položkou byla výkonová spotřeba, druhou nejvýznamnější nákladovou položkou byly osobní náklady, významný dopad na výši provozního výsledku hospodaření měla i tvorba a čerpání rezervy na opravu zimního stadionu. Společnost od roku 2009 dosahovala provozní ztráty, resp. záporného provozního cash-flow. Výnosy společnosti byly v průběhu sledovaného období relativně stabilní, náklady měly rostoucí tendenci, což mělo za následek, že společnost od roku 2009 vykazovala provozní ztráty, zároveň klesal vlastní kapitál společnosti, a i přes celkový pokles bilanční sumy narůstaly její závazky. Ačkoliv nelze očekávat, že by společnosti hrozila bezprostřední platební neschopnost, v delším období by za jinak nezměněných okolností zřejmě začala mít problémy splácet své závazky, proto není možné výnosové ocenění. Právo k účasti v lize je sice na českém trhu předmětem transakcí, těchto transakcí se však odehrává poměrně málo, navíc se jedná o neveřejné transakce mezi dvěma soukromými subjekty, které tak nemusí zveřejňovat dohodnuté ceny. V případě extraligové licence se cena pohybuje v řádu desítek milionů Kč, v případě druhé ligy v řádu statisíců Kč, v případě 1. ligy ledního hokeje

Lze tak dovodit hodnotu v řádu jednotek milionů Kč. Hodnota práv žalovaného k hráčům dle přestupního řádu činila v rozhodném datu 24.630.000 Kč. Vlastnictví hokejového klubu funguje především jako marketingový nástroj zajišťující podporu pro další aktivity vlastníka, poněvadž z pohledu finančního řízení podniku je ekonomickou přítěží – kluby negenerují kladné peněžní toky, jsou závislé na dotacích. Z analýz vyplynulo, že společnost nedisponuje výnosovým potenciálem, proto není možné ji ocenit prostřednictvím výnosových metod ocenění, je tak třeba použít metodu majetkového ocenění, ocenění na principu likvidačních hodnot. Druhou metodou zvolenou metodou je metoda založená na analýze trhu – konkrétně metodu srovnatelných transakcí. V rámci aplikace metody majetkového ocenění byla stanovena cena movité majetku na částku 568.000 Kč, dlouhodobý finanční majetek 455.000 Kč, hodnota zboží na skladě a v prodejnách 14.000 Kč, krátkodobé pohledávky 4.178.000 – 5.210.000 Kč (mimo jiné pohledávka za žalobcem ve výši 1.032.000 Kč, která je dosud nedobytná, což je rozdíl mezi uvedenými částkami), krátkodobý finanční majetek 2.245.000 Kč, časové rozlišení aktivní – náklady i pro příští období 29.000 Kč, krátkodobé závazky 13.892.000 Kč, časové rozlišení pasivní – částky účtované dopředu 1.555.000 Kč. Hodnotu práva k účasti v první lize ledního hokeje je nezbytné uvažovat v intervalu 1 až 5 mil. Kč. Hodnotu hráčských práv k hráčům žalovaného je třeba stanovit se zohledněním toho, že hodnota dle přestupního řádu by byla realizovatelná pouze v případě zájmu stran bez dohody o ceně, přičemž v případě likvidace by k převodu hráčů došlo jen u některých a za zlomek uváděné hodnoty, řada by nebyla prodána vůbec, jelikož by o ně nebyl zájem. U hráčů v zahraničí, nebudou –li mít zájem vrátit se hrát do nějaké české soutěže, nebude po nich poptávka, a tabulková hodnota nebude realizovatelná. Taktéž nikdo nebude mít zájem platit tabulkovou hodnotu za hráče nad 34 let, u nichž reálně hrozí, že v nejbližších letech ukončí svou hráčskou kariéru. Tabulkové hodnota představuje hypotetickou hodnotu, která by v praxi nebyla nikdy realizovatelná, proto ji není možno uvažovat v plné výši. Expertním odhadem byla stanovena hodnota hráčských práv hráčů žalovaného jako 30 % tabulkové hodnoty hráčů A mužstva a hráčů, kteří byli v rozhodném období na hostování v jiných extraligových a prvoligových klubech – 3.495.158 Kč. Náklady likvidace byly stanoveny na částku 2.388.000 Kč. Při stanovení hodnoty společnosti majetkovou metodou na principu likvidačních hodnot k rozhodnému datu se hodnota společnosti pohybovala v rozmezí – 835.000 Kč až – 5.867.000 Kč, když rozmezí je tvořeno jednak dosud neplacenou pohledávkou žalovaného za žalobcem a částky za prodej licence v 1. lize ledního hokeje, která se může pohybovat mezi 1 – 5 mil. Kč. Z popsáných důvodů byla hodnota společnosti k rozhodnému dni uváděnou metodou stanovena jako 0 Kč. Při použití metody srovnatelných transakcí je rovněž hodnota společnosti 0 Kč, poněvadž z veřejně dostupných informací byla při srovnatelných transakcích cena za prodáváný podíl ve společnostech provozujících k rozhodnému datu české prvoligové hokejové kluby byla obvykle symbolická v řádu maximálně několika tisíc korun nebo ve výši podílu na základním kapitálu. Výjimkou byl převod 25 % podílu na společnosti HC Olomouc s.r.o., který však lze považovat za extrém, a proto o něm nelze dále uvažovat. S ohledem na hokejový trh jsou potencionální kupující hokejových klubů představováni například úzkou skupinou patriotů, případně subjektů, jejichž hlavním předmětem zájmu a výnosů jsou jiné podnikatelské aktivity nesouvisející s ledním hokejem. Tržní hodnota předpokládá nezávislého kupujícího, nikoli subjekt a patriotistickým motivem. Ačkoliv prodejní cena by zřejmě mohla dosahovat symbolické částky v řádu do tisíců korun obdobně jako u jiných transakcí, jelikož hodnota se může od ceny lišit, je třeba stanovit na základě metody srovnatelných transakcí hodnotu společnosti, resp. jejího čistého obchodního majetku v nulové výši. Výsledky obou metod jsou shodné, hodnota čistého obchodního majetku žalovaného ke dni 12.12.2012 byla stanovena na 0 Kč.

- z výsledku zástupců znaleckého ústavu, že při realizaci znaleckého úkolu – ocenění k datu 12.12.2012 je bezvýznamné, zda a jakým způsobem hráči hráli v další sezoně. Při oceňování hráčských práv je zdravotní stav hráče výrazným faktorem, proto jedním z koeficientů, který

upravoval výslednou hodnotu, i koeficient zohledňující zdravotní stav hráče, v praxi se toto využívá. Znaleckým ústavem bylo provedeno šetření ohledně postupu či metodologie použité při stanovování tabulkových hodnot, avšak metodologie zjištěna nebyla. Pokles hodnoty s ohledem na věk je dán předpokládaným snížením výkonnosti. Vynechávání zápasů v blízkých sezonách, zejm. ze zdravotních důvodů, je významným faktorem pro snížení hodnoty hráčských práv. Hráče ve věku nad 34 let, v tomto případě Jiří D., s chronickými zdravotními problémy nelze s ohledem na aktuální situaci směnit za tabulkovou hodnotu, navíc v případě hráče s takovou historií jde o vliv absolutní. V případě Milana M. byl použit zdravotní koeficient v rozsahu 50 %, kdy poranění uvedeného hráče může být fatální, v tomto případě však bylo zřejmé, že tento hráč byl ochoten pokračovat ve své kariéře, proto byl použit koeficient v rozsahu 50 %. Hráč Tomáš Z. v srpnu 2012 utrpěl zranění kolene v důsledku čehož byl nucen ukončit svou hráčskou kariéru, proto byl koeficient zdravotního stavu určen na 100 %, následně hodnota pak byla nulová. Pokud jde o Romana R., pak tento hráč je slovenské národnosti, tudíž přestupové tabulky se na něho nevztahují, neexistuje ani žádná jiná metodika, jak cenu určit; při převodu hráčů u likvidační metody by pouze část hráčů byla převedena, převodní cena nemusí být nijak vztažena k tabulkové hodnotě; nelze tedy jakkoli cenu určit, proto je hodnota nulová. Tomáš S. a Petr Ž. nikdy profesionální hokej nehráli a ani o takovou kariéru neměli zájem, proto jejich hodnota je rovněž nulová. Milan L., Ivo P. nastupovali pouze v rámci nižších soutěží, Filip S. zase ukončil kariéru, a proto i hodnota práv žalovaného k těmto hráčům je nulové hodnoty. Při užití metody likvidační hodnoty neplatí zásada, že jakékoliv aktivum musí mít hodnotu, resp. hodnotu, která se dá považovat za hodnotu při převodu. Hodnota žalovaného k hráčům ledního hokeje se může v každé sezoně výrazně měnit, taktéž aktivita či neaktivita může hodnotu výrazně měnit. Expertním odhadem bylo stanoveno, že při transferu by 30 % hráčů A týmu bylo předmětem převodu, ohledně zbývajících hráčů by nebyla poptávka. Může dojít k tomu, že během transferu budou převáděni i hráči s nižší tabulkovou hodnotou, ale toto není možno stanovit. Likvidace společnosti by byla obdobná sestupu do nižší ligy, kdy částka převodu bývá symbolická, poněvadž kluby z nižších ligových soutěží si nemohou dovolit tabulkovou cenu, také záleží na ochotě hráče hrát v nižších soutěžích. Pokud jde o hráče hrající v zahraničí, pak možnost převodu těchto hráčů nebyl předpokládána, jelikož k datu ocenění 12.12.2012 toto nebylo reálné a skutečnost, že se někdy hráč vrátí a bude ochoten v ČR hrát bezvýznamná při užití zvolené metody. Při stanovení limitu transferu 30 % hráčů při likvidaci bylo vycházeno z obdobné situace, kterou je sestup do nižší soutěže, byla použita metoda statistického průměrování. Při stanovování likvidační hodnoty je třeba, aby bylo možno dané aktivum převést, u hráčů nižší soutěže je pochybná jak poptávka po těchto hráčích, tak možnost realizovat převod za tabulkovou hodnotu.

- ze zprávy společnosti PROSCON, s.r.o., že společnost PROSCON, s.r.o. se k žádosti žalobce vyjadřovala ke znaleckému posudku znaleckého ústavu, přičemž jako stěžejní vady shledával chyby v počtech a likvidační srážku 70 % k hráčům.

4. Další důkaz revizním znaleckým posudkem soud jako nadbytečný zamítl, když předložený posudek znaleckého ústavu je logický a není vnitřně rozporný. Námitky žalobce soud neshledal důvodnými, když úkolem znaleckého posudku bylo určit hodnotu práv žalovaného k jednotlivým hráčům, přičemž při zjišťování likvidační hodnoty pak částku, kterou by za hráče žalovaný získal bez ohledu na označení vztahu hráčů k žalovanému. Vycházel –li znalecký ústav z tabulkových hodnot, pak vyšší cenu není možno reálně určit, kdy tuto sice nelze zcela vyloučit, ale byla by však dána konkrétními okolnostmi, které nelze simulovat, resp. jednalo by se o spekulace. Byly –li některé údaje vysvětleny až v rámci ústního podání znaleckého posudku, pak tento důkaz byl rovněž realizován v souladu s ustanoveními o.s.ř. V případě nezahrnutí hráčů v nižších soutěžích do výpočtu hodnoty práv k hráčům pak bylo v rámci ústního podání znaleckého posudku uvedeno, že o takové hráče by mohly mít zájem toliko kluby z nižších soutěží, které však nemají dostatek

financí pro úhradu přestupních částek, proto pokud je již taková částka hrazena, je pak symbolická. V případě srážky 70 % se pak jedná o expertní odhad z obdobných situací, kterými je sestup klubu do nižších soutěží, kdy v takových případech je zájem o 30 % hráčů, resp. cena za převod dosáhne 30 %, a to bez ohledu na to, zda je převedeno méně hráčů za plnou hodnotu či více hráčů za nižší hodnotu (dle stanoviska společnosti PROSCON, s.r.o. založeného do spisu žalobce se částka snižuje o 10 – 20 % s uvedením tezí, příp. možných eventualit svědčících pro nižší srážku, tedy opět se tak jedná o odhad bez bližší specifikace, tudíž závěry posudku znaleckého ústavu tímto zpochybněny nebyly). Dle žalobce cena tabulková by měla být z principu cenou přiměřenou, avšak z tabulek toto nevyplývá a dle závěrů znaleckého posudku ani z ničeho jiného přiměřenost takové ceny dovodit nelze, rovněž ani není zřejmé, jakým způsobem byla cena stanovena; proto, jak ostatně vyplývá z výsledku zástupců znaleckého ústavu, lze částky z tabulek použít pouze podpůrně (koneckonců ani většina převodů nemusí být podle tabulkových cen realizována a obvyklá cena může být jiná). Taktéž námitka odlišnosti prodeje v rámci likvidace a sestupu do nižších soutěží není případná, poněvadž v obou případech je nezbytná k prodeji koupěchtivá poptávka. Klub v tomto případě přestává fungovat v rámci 1. ligy hokeje, hráči se neúčastní zápasů v první lize, tato skutečnost výrazně snižuje hodnotu, kterou lze za převod hráče získat, a to zejména při delším plynutí času, aniž by byl převod realizován; tudíž podobnost zde lze shledat. Nelze ani souhlasit s argumentací žalobce, že u hráčů nižší soutěže tabulky nemají smysl, neboť pokud se kluby nedohodnou, pak se tabulky uplatní, avšak toto uplatnění lze předpokládat spíše u hráčů, o které je zájem, při postupu do vyšší soutěže, než u sestupů hráčů, o které není ve stejné či vyšší lize zájem. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že hráči nižších soutěží mohou mít potencionálně hodnotu, avšak s touto nelze počítat, neboť se jedná o výjimečné případy (při výsledku bylo uvedeno, že mohou přejít i hráči s nižší tabulkovou hodnotou, ale toto nelze stanovit), které však nelze reálně odhadnout, tudíž byla jejich hodnota stanovena na nulovou. Pokud jde o hráče v zahraničí, pak tito do výpočtu zahrnutí nebyli, neboť není zřejmé, zda, kdy se vrátí a zda po návratu budou ještě hrát lední hokej, a proto tvrdí –li žalobce, že i toto má nějakou potencionální hodnotu (potencionální budoucí příjem), pak takové tvrzení je toliko spekulativní; totéž platí i pro hráče, kteří v sezoně 2012/2013 nehráli. V případě Romana R. se přestupové tabulky neplatí, pak závěr o nulové hodnotě je logickým, jelikož podpůrně hodnotu podle tabulek určit nelze, přičemž nebyly zjištěny žádné předpoklady či parametry, které by hodnotu zvyšovaly, resp. při převodu byly důvodem zájmu o tohoto hráče jinými kluby. Ve vztahu k hráčům Jirímu D., Tomáši Z. a Milanu M. je třeba uvést, že seznam utkání, kterých se zúčastnili vyplývá z rozpisů, které byly založeny do spisu, přičemž dle závěrů znalců již minimální účast v zápasech sezony výrazně snižuje hodnotu práv k hráčům; toto svědčí buď o kvalitách těchto hráčů nebo o zdravotních problémech. Z informací žalovaného poskytnutých znaleckému ústavu vyplývá, že důvodem byly zdravotní problémy. Žalobce v rámci svého vyjádření namítal, že znalecký ústav vycházel z kusých informací a že žalovaný spekulativně snížil hodnotu uvedených hráčů, tedy v uvedeném rozsahu zpochybňoval znalecký posudek, avšak z provedeného dokazování se nepodává, že by důvodem odehrání toliko minimálního počtu zápasů sezony byly jiné než zdravotní důvody, rovněž z dokazování nevyplývá, že by uvedení hráči po takto tvrzeném účelovém výpadku byly více nasazovány do zápasů. Proto soud vycházel ze závěrů znaleckého posudku a potřebu revizního neshledal.

5. Ze shora uvedených skutkových zjištění učinil soud následující **závěr o skutkovém stavu** :
6. Dne 18.9.2009 uzavřely HC Olomouc – mládež, o.s. a žalovaný smlouvu o vzájemní spolupráci, dle které mimo jiné v souvislosti se zahájením herní činnosti v dorosteneckých soutěžích hráče, který hrál v žákovském oddílu soutěž v systému organizovaném ČSLH a organizačně zajišťován ze strany HC Olomouc – mládež, o.s., přechází veškerá práva a povinnosti sdružení ve vztahu k takovému hráči na žalovaného a od začátku sezony, ve které zahájí hráč ledního hokeje herní činnost v dorosteneckých soutěžích, přecházejí veškerá práva a povinnosti k takovému hráči na žalovaného. Společenská smlouva žalovaného k rozhodnému dni neobsahovala pravidla pro

výpočet a výplatu vypořádacího podílu. Žalovanému svědčilo právo k účasti v sezoně 2012/2013 v I. lize seniorů a k rozhodnému dni svědčila žalovanému registrační práva ke hráčům Martin J., Jiří O., Michal N., Robin S., Jakub B., Alexandr L., Milan M., Pavel S., Richard D., Jiří D., Jiří R., Ondřej Š., Tomáš Z. a Radim K. Hráč David K. v sezoně 2012/2013 hrál hokej v NHL v klubu Boston Bruins. Soudní exekutor Mgr. MUDr. Radan Kuča vydal dne 12.12.2012 exekuční příkaz postihující obchodní podíl žalobce o velikosti 1/11 v žalovaném. Usnesení o nařízení exekuce vůči žalobci nabylo právní moci dne 20.4.2010. Soudní exekutor Mgr. MUDr. Radan Kuča usnesením ze dne 30.4.2013, č.j. 045 EX 2246/09 – 54 zastavil exekuci vedenou k vymožení pohledávky oprávněného Vojenské zdravotní pojišťovny, a.s., ve výši 26.981,- Kč z důvodu, že dne 30.4.2013 obdržel souhlas oprávněného se zastavením exekuce. Usnesením ze dne 30.4.2013, č.j. 045 EX 2246/09 – 55 rozhodl o zrušení exekučního příkazu postihujícího obchodní podíl žalobce v žalovaném.

7. Formou notářského zápisu sepsaného notářkou JUDr. Hanou Orletovou uzavřeli dne 9.1.2013 žalovaný a Jiří D., nar. xxx smlouvu o převodu obchodního podílu o velikosti 1/11 v žalovaném za cenu 100.000,- Kč odpovídající nominální hodnotě obchodního podílu, když z mimořádné účetní závěrky vyplynulo, že vlastní kapitál je záporný. PZ žalobce vyzval žalovaného k doložení výše vypořádacího podílu, neboť žalobce nesouhlasí s tvrzením o záporné hodnotě vlastního kapitálu ke dni ukončení účasti žalobce v žalovaném – lhůta byla v dopisu stanovena jeden týden, výzva byla žalovanému doručena dne 16.4.2014. Dle výkazu zisku a ztráty a rozvahy ke dni 19.12.2012 byl výsledek hospodaření běžného účetního období 254.000 Kč, výsledek hospodaření minulých let – 8.363.000 Kč. Dne 31.9.2015 vyhotovila Ing. Renáta Příkrylová na základě požadavku Policie ČR znalecký posudek ohledně účetního vedení hráčských práv žalovaného v jeho účetní evidenci. Přičemž k jednotlivým položeným dotazům znalkyně dospěla k závěrům, že existence vlastnických práv k hráčům žalovaného se v účetnictví žalovaného nijak neevidují, avšak svým charakterem a objemem se jedná o hospodářsky významné skutečnosti a žalovaný by je měl uvést v příloze k účetní závěrce. Žalovaný obecně o přijatých a uskutečněných plněních souvisejících s přestupem hráčů účtuje správně na účty výnosů a nákladů. Existence vlastnických práv k hráčům žalovaného, resp. Práv a povinností vyplývajících z hráčských smluv, se v pasivní části rozvahy neobjevují, do výkazu rozvahy se nepromítají, účetní hodnotu vlastního kapitálu žalovaného, v souladu se zákonem neovlivňují. Je tak velmi pravděpodobné, že tržní hodnota majetku je významně vyšší než účetní hodnota, pouze na základě předkládaných výkazů hospodaření by bylo možné usuzovat na špatnou finanční situaci žalovaného a nesla by znaky předlužení ve smyslu insolventního zákona. Účetní závěrky ke dni 19.12.2012 není vypracována řádně, znalkyni předkládané účetnictví je neprůkazné a neúplné. Český svaz ledního hokeje z.s. sdělil dopisem ze dne 13.10.2016, že ke dni 19.12.2012 klub složený ze dvou subjektů – žalovaného a HC Olomouc – mládež, o.s. měl právo k účasti na soutěžích – 1. Liga ČR, NOEN extraliga juniorů, extraliga staršího dorostu, ELID extraliga mladšího dorostu, liga strašických žáků 1999 – 2000, liga mladších žáků 2001 – 2002. Společnost HC Slavia Praha a.s. má v přílohách k účetní závěrce za hospodářský rok od 1.7.2014 do 30.6.2015 uvedeno v části 2 – Dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek uvedenu kategorii Hráči, kde je uvedeno, že hodnota hráčského kádru je zahrnuta v hodnotě ocenitelných práv, které se odepisují. Pořizovací cena nových hráčů je účtována přímo do nákladů na nákup hráčů, v případě prodeje je výnos zaúčtován jako výnos z prodeje hráčů. Dlouhodobý nehmotný majetek představuje ocenitelná práva – hráčský tým a značka. Společnost HC Dukla Jihlava, s.r.o. v příloze k účetní závěrce uvedla, že je vlastníkem registračních a hráčských práv hráčů „A“ týmu a mládeže, tabulková cena dle přestupního řádu ČSLH „A“ týmu je 14,471 tisíc Kč, odhadovaná tržní cena hráčských práv „A“ týmu je 6,732 tisíc Kč. Dle přílohy k účetní závěrce KOMETY GROUP, a.s., Brno, součástí účtu 014 – ocenitelná práva jsou práva na hráče vyplývající ze smluv o postoupení práv, a to v pořizovací ceně 31 564 tisíc Kč. K datu účetní závěrky pak v hráčském týmu HC kometa Brno působilo 54 kmenových hráčů, jejichž tabulková hodnota dle tabulek ČSLH činila 41 049 tisíc Kč. Dle čl. 204 za klub se považuje subjekt, který je členem ČSLH a který má zvláštní registrační číslo přidělené ČSLH. Za klub může být považováno

i sdružení nebo faktická spolupráce dvou subjektů, přičemž toto společné provozování musí vyplývat z názvu a musí být provozováno v rámci jednoho města, také musí působit pod jedním registračním číslem. Pokud se klub skládá ze dvou subjektů, musí doručit oba tyto subjekty spolu s přihláškou prohlášení, ze kterého musí být uvedena doba spolupráce, komu svědčí registrační práva a komu z nich svědčí práva účasti v soutěži. Právo účasti v soutěži získá klub umístěním v předcházejícím ročníku příslušné soutěže, postupem z nižší soutěže nebo převedením práva účasti v soutěži. Klub může přenechat právo účasti v soutěži jinému klubu. Dle přestupního řádu pro kluby extraligy a I. ligy hráči, kteří nastupují v utkáních Ligy, musí být evidováni řídicím orgánem Ligy, musí být evidováno řídicím orgánem Ligy a registračním oddělením ČSLH, přičemž evidenci se rozumí způsob sledování smluvní vázanosti hráče ke klubu v čase a oprávněností jeho startu za klub. Pohyb hráče mezi kluby ligy je evidován na základě doručeného prohlášení o postoupení hráčské smlouvy nebo ohlášení přestupu. Smluvní vztahy uzavírají smluvní strany za účelem změn v působení hráčů v klubech ligy. Do těchto vztahů vstupují mezi sebou navzájem kluby, disponující vlastnictvím práv na hráče nebo s hráčem samotným, včetně cizinců. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 18.1.2016, č.j. 75 Co 299/2015 – 224 byl k odvolání žalobce Ing. Petra K. změněn rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 25.3.2015, č.j. 29 C 11/2014 – 172, kterým byla zamítnuta žaloba vůči žalovanému shodnému jako v tomto řízení, tak, že žalobě bylo vyhověno, když bylo zjištěno, že registrační práva k Vojtěchu K. byla převedena žalovaným, ačkoli tato náležela HC Olomouc mládež, a proto na straně žalovaného došlo k bezdůvodnému obohacení. Seznam hráčů žalovaného pro I. ligu ČR obsahoval následující jména: Tomáš H., Libor K., Oldřich K., David Š., Roman K., Tomáš H., Ondřej K., Martin J., Jiří O., Alex R., Michal N., Robin S., Jakub B., Alexandr L., Jakub S., Mario C., Tomáš V., Michal V., Milan M., Pavel S., Jakub L., Richard D., Jiří D., Jiří Ř., Ondřej Š., Adam R., Tomáš Z., Erik H., Petr K., Zbyněk H., Radek Č., Jakub H., Lukáš K., Roman R. Oldřich H., Lukáš K., Matěj P., Radim K. Přenechání účasti v I. lize v období od 2009 – 2013 v soutěžích řízených VV ČSLH došlo dne 15.5.2009 mezi Havířovská hokejové společnost s.r.o. a HC Havířov Panthers, občanské sdružení, dne 22.5.2013 mezi HK Hokej Šumperk 2003 o.s. a Hokej Šumperk 2003 s.r.o. a dne 19.8.2013 mezi Královští lvi Hradec Králové a.s. a HC Motor České Budějovice a.s. Jaroslav B., Zdeněk H., Jan J., Petr K., Matěj L., Pavel R. a Jaroslav S. nebyly registrovány za žalovaného. Evidence ČSLH obsahuje hráčské smlouvy zahrnující i na sezonu 2012/2013 uzavřené mezi žalovaným a Lukášem K., Radimem K., Jirím O. a Alexem R. Dle rozpisu soutěží a technických norem soutěže 1. Liga mohli v sezoně 2012/2013 startovat pouze hráči se zaregistrovanou hráčskou smlouvou a jejími dodatky (netýkalo se hráčů juniorského věku z vlastního klubu) s tím, že bez zaregistrované hráčské smlouvy mohl hráč odehrát jedno utkání. Registrační práva k Alexovi R., Jakubu S., Jirímu Š., Lukáši K. a Janu L. svědčila HC Olomouc – mládež. Smlouvu o postoupení hráčské smlouvy uzavíral subjekt, který měl s hráčem uzavřenu hráčskou smlouvu. Pro sezonu 2012/2013 byla vystavena transferkarta umožňující hrát hokej v zahraničí Richardu B., Lukáši K., Martinu V. a Štefanu Ž. Martinu B. byla vystavena transferkarta umožňující hrát hokej v zahraničí s platností do 30.6.2012 do klubu HK Dukla Michalovce, nelimitovaný transfer pak do klubu WSG Scoarovski Klattens, Tomáš V. hostoval v období od 6.9.2011 do 30.4.2013 v klubu HC ZUBR Přerov. Vladimíru H. byla vystavena transferkarta pro nelimitovaný transfer dne 1.9.2009 do klubu HC Brest les Albatros (Francouzská republika). Marek F. v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 hostoval v klubu TJ HC Šternberk, Antonín R. hostoval v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 v klubu TJ HC Šternberk, Jaroslav S. hostoval od 3.9.2012 do 24.1.2013 u klubu HC LEV a.s., Martin Š. hostoval v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 v klubu TJ HC Šternberk, Martin U. hostoval v období od 4.10.2012 do 30.4.2013 v klubu Slovan Moravská Třebová, Zdeněk V. hostoval v období od 25.9.2012 do 30.4.2013 v klubu TJ HC Šternberk. Danielu B. byly vystaveny transferkarty do 30.6.2009, dle internetového serveru www.eliteprospects.com měl v sezoně 2012-2013 hrát hokej v klubu Dalhousie university v soutěži „USports“ (Kanada). Milan L. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 7.10.2013 do 30.4.2014 a od 15.9.2015 do 30.4.2016 za klub HC Uničov, Ondřej V. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 25.9.2012 do 30.4.2013, od 14.11.2013 do

30.4.2014 a od 3.9.2014 do 30.4.2015 za klub TJ HC Šternberk, Filip S. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 23.9.2013 do 30.4.2014 za klub HC Uničov, Jaroslav S. od sezony 2012 – 2013 hrál pouze od 11.1.2013 do 30.4.2013, od 3.9.2014 do 30.4.2015 a od 17.9.2015 do 30.4.2016 za klub TJ HC Šternberk, Jan Š. hrál v sezoně 2012 – 2013 hokej v soutěži Extraliga mladšího dorostu, od roku 2015 mu byla 2x vystavena transferkarta. Martin P. hrál v sezoně 2012 – 2013 v soutěži Extraliga mladšího dorostu. Tomáš S. v sezoně 2012 – 2013 hrál hokej v soutěži Extraliga mladšího dorostu. ČSLH bylo jako příloha k přihlášce do extraligy staršího dorostu v sezoně 2012 – 2013 a přihlášce do extraligy juniorů v sezoně 2012 – 2013 připojeno prohlášení, HC Olomouc – mládež, o.s. a HC Olomouc s.r.o., dle kterého oba uvedené subjekty vystupují jako HC Olomouc registrační číslo 080502, doba jejich spolupráce je na dobu neurčitou. Registrace hráčů u ČSLH je spojena se subjektem, který je členem ČSLH, kdy v případě žalovaného a HC Olomouc – mládež, mohla být registrace provedena toliko na žalovaného, avšak registrační práva umožňující mimo jiné přestup do jiného klubu však svědčí subjektu, který je uveden v prohlášení subjektů tvořících klub, jinak klubu, který je členem. Pro soutěže řízené výkonným výborem ČSLH musela být pro každou soutěž podána přihláška zvlášť, jejíž součástí musí být prohlášení. Registrační práva svědčí subjektu uvedenému v prohlášení po celou sezonu pro danou soutěž, i kdyby např. dorostenec hrál za muže. Výjimkou je situace, když hráč získá profesionální smlouvu, potom se tyto smlouvy registrují na svazu a předmětem jsou hráčská práva, se kterými je možno disponovat bez souhlasu hráče. V případě uzavření hráčské smlouvy ztrácejí registrační práva smysl, neboť s hráčem je oprávněn nakládat klub, se kterým hráč uzavřel hráčskou smlouvu. V sezoně 2012/2013 mohli být juniorem hráči ročníku 1993. Po dobu hostování zůstávají registrační práva původnímu mateřskému klubu. V sezoně 2012/2013 při přestupech či hostování nedocházelo k finančnímu vyrovnání mezi kluby, toto se řešilo výměnou hráčů. Alex R. i Jakub S. odehráli několik zápasů za muže, jinak hráli ve své kategorii. Jaroslav Z. v sezoně 2012/2013 hokej vůbec nehrál. V sezoně 2009/2010 došlo k převodu licence – práva účasti v první lize ze Znojma do Brna za finanční kompenzaci 4 mil. Kč, v roce 2008 došlo k převodu licence v 2. lize z Velké Bíteše do Opavy za kompenzaci 800.000,- Kč. Nastoupí-li junior v rámci 1. Ligy a má uzavřenu hráčskou smlouvu, registrační práva zůstávají i nadále původnímu subjektu. Smlouvu o přestupu pak uzavírá subjekt, se kterým má hráč uzavřenu hráčskou smlouvu. Přestup u klubů z nižších soutěží nebývá zvykem, neboť tabulková cena je vysoká a tyto kluby si ji nemohou dovolit, a proto bývá běžné hostování za úplatu v řádech desítek tisíc Kč. I výměna hráčů má svou finanční hodnotu. Žalovaný měl uzavřenu hráčskou smlouvu s Jakubem H. od 1.11.2011 do 30.4.2014, s Lukášem K. od 1.5.2012 do 30.4.2014 a s Alexem R. od 1.9.2011 do 31.3.2016. Jakub Č. hostoval v klubu SK Horácká Slavia Třebíč od 1.8.2012 do 30.4.2013, Lukáš D. hostoval u HC TJ Šternberk od 14.9.2012, Aleš F. hostoval u HC Uničov od 21.9.2012, Tomáš K. hostoval u SK Minerva Boskovice s.r.o. od 1.9.2012 do 30.4.2013, Ondřej K. hostoval u HC Uničov od 26.11.2012, David K. hostoval u HC Zubr Přerov od 22.10.2012 do 30.4.2013, Radek M. hostoval u HC Berounští Medvědi od 1.9.2012 do 30.4.2013, Michal T. hostoval u HC Uničov od 21.9.2012, Tomáš K. hostoval u SK Minerva Boskovice s.r.o. od 23.9.2011 do 30.4.2012, Jakub L. hostoval u HC Bobří s.r.o. Valašské Meziříčí od 1.8.2012 do 30.4.2013, Patrik M. hostoval u HC Bobří s.r.o. Valašské Meziříčí od 1.8.2012 do 30.4.2013, Radek M. hostoval u Hokej Šumperk 2003, s.r.o. od 10.12.2012 do 30.4.2013, Michal R. hostoval u TJ Lokomotiva Česká Třebová od 18.9.2012 do 30.4.2013, Petr S. hostoval u HC Wikov Hronov od 1.9.2012 do 30.4.2013. HC Uničov nemá žádný záznam, že by Petr Ž. nastupoval v sezoně 2012 – 2013 za HC Uničov, z.s., rovněž neplatil v roce 2012 žalovanému úhradu. Současný majitel společnosti LHK Jestřábi Prostějov A-team s.r.o. tuto vlastní od roku 2014, tudíž společnost není schopna se vyjádřit k osobám Tomáš S., Ivo P. a Filip S. v sezoně 2012 – 2013, na Tomáše S. má společnost smlouvu o postoupení registračních práv na rok 2014 za částku 15.000,- Kč. Martin U. byl v klubu HC Slovan Moravská Třebová v sezoně 2012 – 2013 na hostování bez náhrady. Na základě smlouvy o postoupení registračních práv ze dne 22.1.2013 nastupoval Jaroslav S. za HC Sparta Praha, a.s., v období od 23.1.2013 do 30.4.2013, žalovanému v souvislosti s tímto byla vyplacena částka 42.350,- Kč dne 27.6.2013. Mezi žalovaným a HC LEV,

a.s., byla dne 27.8.2012 uzavřena smlouvy o postoupení registračních práv Jaroslava S., nar. xxx, na HC LEV, a.s. za cenu 784.468,- Kč. Ondřej K. že je nyní zaměstnancem žalovaného na pozici ledař, údržbář, hokej organizovaný nehraje od sezony 2008-2009, kdy končil u klubu ve Šternberku. Jaromír P. hokej organizovaný ČSLH nehraje asi 12 let. Mgr. Petr V. hokejovou kariéru ukončil před 20 nebo 25 lety, na konci kariéry hrál v klubu v Uničově, potom již hokej organizovaný ČSLH nehrál. Jaroslav Z. hrál hokej organizovaný ČSLH do roku 1995, kdy poslední tři roky hostoval v Přerově. V sezoně 2012 – 2013 za TJ HC Šternberk hráli hráči Marek F., Antonín R., Martin Š. a Zdeněk V., za hostování žádné protiplnění poskytnuto nebylo. Ondřej V. v sezoně 2012-2013 hrál za muže v klubu HC TJ Šternberk, za tento klub hrál i v předchozích obdobích, tento klub se účastnil krajské ligy. Milan L. v sezoně 2012-2013 hrál hokej za klub v Uničově, který hrál krajskou ligu. V Uničově odehrál jeden a půl sezony, potom hraní ukončil z důvodu narození dítěte. Klub v Uničově neměl zájem postoupit do vyšší ligy. Filip S. ukončil hráčskou kariéru tím, že měl hostoval z Olomouce v Prostějově, ale z důvodů finančních rozporů mezi oběma kluby mu toto nebylo umožněno, do jiného klubu hostovat jít nechtěl z důvodu bydliště v Prostějově, v sezoně 2012 – 2013 již hokej nehrál. Za Šternberk, ani Uničov hokej nikdy nehrál. Jaroslav S. hokej začínal hrát v Olomouci, potom vystřídal na základě hostování řadu klubů. Nyní hostuje u Pirátů Olomouc, kteří hrají krajskou ligu, v době sezony 2012 – 2013 hrál v nejvyšší australské lize za Sydney Bears. Předtím hostoval v klubu HC TJ Šternberk, který hrál druhou ligu, po návratu hrál u stejného klubu, ale to již tento klub hrál krajský přebor. Dne 31.5.2018 vyhotovil znalecký ústav BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o. znalecký posudek, dle kterého v případě oceňování obchodních závodů existuje několik obecně uznávaných pravidel a postupů. Před oceněním je třeba rozhodnout, zda má společnost šanci dlouhodobého fungování a pouze v takovém případě, je možno použít pro ocenění výnosových metod. Pokud jde o finanční pozici společnosti, pak bilanční suma společnosti se pohybovala mezi 6,4 mil. Kč a 13,5 mil. Kč, přičemž od roku 2009 měla spíše klesající tendenci. Společnost byla v průběhu sledovaného období financována výhradně prostřednictvím cizího kapitálu – vlastní kapitál byl záporný zejména v důsledku vysoké nakumulované ztráty minulých let. Významný vliv na výši vlastního kapitálu měl rovněž výsledek hospodaření běžného účetního období. Nevýznamnější výnosovou položkou společnosti byly ostatní provozní výnosy – zejména dotace, které byly společnosti poskytnuty od Olomouckého kraje a města Olomouc. Nejvýznamnější nákladovou položkou byla výkonová spotřeba, druhou nejvýznamnější nákladovou položkou byly osobní náklady, významný dopad na výši provozního výsledku hospodaření měla i tvorba a čerpání rezervy na opravu zimního stadionu. Společnost od roku 2009 dosahovala provozní ztráty, resp. záporného provozního cash-flow. Výnosy společnosti byly v průběhu sledovaného období relativně stabilní, náklady měly rostoucí tendenci, což mělo za následek, že společnost od roku 2009 vykazovala provozní ztráty, zároveň klesal vlastní kapitál společnosti, a i přes celkový pokles bilanční sumy narůstaly její závazky. Ačkoliv nelze očekávat, že by společnosti hrozila bezprostřední platební neschopnost, v delším období by za jinak nezměněných okolností zřejmě začala mít problémy splácet své závazky, proto není možné výnosové ocenění. Právo k účasti v lize je sice na českém trhu předmětem transakcí, těchto transakcí se však odehrává poměrně málo, navíc se jedná o neveřejné transakce mezi dvěma soukromými subjekty, které tak nemusí zveřejňovat dohodnuté ceny. V případě extraligové licence se cena pohybuje v řádu desítek milionů Kč, v případě druhé ligy v řádu statisíců Kč, v případě 1. ligy ledního hokeje lze tak dovodit hodnotu v řádu jednotek milionů Kč. Hodnota práv žalovaného k hráčům dle přestupního řádu činila v rozhodném datu 24.630.000 Kč. Vlastnictví hokejového klubu funguje především jako marketingový nástroj zajišťující podporu pro další aktivity vlastníka, poněvadž z pohledu finančního řízení podniku je ekonomickou přítěží – kluby negenerují kladné peněžní toky, jsou závislé na dotacích. Z analýz vyplynulo, že společnost nedisponuje výnosovým potenciálem, proto není možné ji ocenit prostřednictvím výnosových metod ocenění, je tak třeba použít metodu majetkového ocenění, ocenění na principu likvidačních hodnot. Druhou metodou zvolenou metodou je metoda založená na analýze trhu – konkrétně metodu srovnatelných transakcí. V rámci aplikace metody majetkového ocenění byla stanovena cena movité majetku na

částku 568.000 Kč, dlouhodobý finanční majetek 455.000 Kč, hodnota zboží na skladě a v prodejnách 14.000 Kč, krátkodobé pohledávky 4.178.000 – 5.210.000 Kč (mimo jiné pohledávka za žalobcem ve výši 1.032.000 Kč, která je dosud nedobytná, což je rozdíl mezi uvedenými částkami), krátkodobý finanční majetek 2.245.000 Kč, časové rozlišení aktivní – náklady i pro příští období 29.000 Kč, krátkodobé závazky 13.892.000 Kč, časové rozlišení pasivní – částky účtované dopředu 1.555.000 Kč. Hodnotu práva k účasti v první lize ledního hokeje je nezbytné uvažovat v intervalu 1 až 5 mil. Kč. Hodnotu hráčských práv k hráčům žalovaného je třeba stanovit se zohledněním toho, že hodnota dle přestupního řádu by byla realizovatelná pouze v případě zájmu stran bez dohody o ceně, přičemž v případě likvidace by k převodu hráčů došlo jen u některých a za zlomek uváděné hodnoty, řada by nebyla prodána vůbec, jelikož by o ně nebyl zájem. U hráčů v zahraničí, nebudou-li mít zájem vrátit se hrát do nějaké české soutěže, nebude po nich poptávka, a tabulková hodnota nebude realizovatelná. Taktéž nikdo nebude mít zájem platit tabulkovou hodnotu za hráče nad 34 let, u nichž reálně hrozí, že v nejbližších letech ukončí svou hráčskou kariéru. Tabulkové hodnota představuje hypotetickou hodnotu, která by v praxi nebyla nikdy realizovatelná, proto ji není možno uvažovat v plné výši. Expertním odhadem byla stanovena hodnota hráčských práv hráčů žalovaného jako 30 % tabulkové hodnoty hráčů A mužstva a hráčů, kteří byli v rozhodném období na hostování v jiných extraligových a prvoligových klubech – 3.495.158 Kč. Náklady likvidace byly stanoveny na částku 2.388.000 Kč. Při stanovení hodnoty společnosti majetkovou metodou na principu likvidačních hodnot k rozhodnému datu se hodnota společnosti pohybovala v rozmezí – 835.000 Kč až – 5.867.000 Kč, když rozmezí je tvořeno jednak dosud neplacenou pohledávkou žalovaného za žalobcem a částky za prodej licence v 1. lize ledního hokeje, která se může pohybovat mezi 1 – 5 mil. Kč. Z popsaných důvodů byla hodnota společnosti k rozhodnému dni uváděnou metodou stanovena jako 0 Kč. Při použití metody srovnatelných transakcí je rovněž hodnota společnosti 0 Kč, poněvadž z veřejně dostupných informací byla při srovnatelných transakcích cena za prodáváný podíl ve společnostech provozujících k rozhodnému datu české prvoligové hokejové kluby byla obvykle symbolická v řádu maximálně několika tisíc korun nebo ve výši podílu na základním kapitálu. Výjimkou byl převod 25 % podílu na společnosti HC Olomouc s.r.o., který však lze považovat za extrém, a proto o něm nelze dále uvažovat. S ohledem na hokejový trh jsou potencionální kupující hokejových klubů představováni například úzkou skupinou patriotů, případně subjektů, jejichž hlavním předmětem zájmu a výnosů jsou jiné podnikatelské aktivity nesouvisející s ledním hokejem. Tržní hodnota předpokládá nezávislého kupujícího, nikoli subjekt a patriotistickým motivem. Ačkoliv prodejní cena by zřejmě mohla dosahovat symbolické částky v řádu do tisíců korun obdobně jako u jiných transakcí, jelikož hodnota se může od ceny lišit, je třeba stanovit na základě metody srovnatelných transakcí hodnotu společnosti, resp. jejího čistého obchodního majetku v nulové výši. Výsledky obou metod jsou shodné, hodnota čistého obchodního majetku žalovaného ke dni 12.12.2012 byla stanovena na 0 Kč. Při realizaci znaleckého úkolu – ocenění k datu 12.12.2012 je bezvýznamné, zda a jakým způsobem hráči hráli v další sezoně. Při oceňování hráčských práv je zdravotní stav hráče výrazným faktorem, proto jedním z koeficientů, který upravoval výslednou hodnotu, i koeficient zohledňující zdravotní stav hráče, v praxi se toto využívá. Znaleckým ústavem bylo provedeno šetření ohledně postupu či metodologie použité při stanovování tabulkových hodnot, avšak metodologie zjištěna nebyla. Pokles hodnoty s ohledem na věk je dán předpokládaným snížením výkonnosti. Vynechávání zápasů v blízkých sezonách, zejm. ze zdravotních důvodů, je významným faktorem pro snížení hodnoty hráčských práv. Hráče ve věku nad 34 let, v tomto případě Jiří D., s chronickými zdravotními problémy nelze s ohledem na aktuální situaci směnit za tabulkovou hodnotu, navíc v případě hráče s takovou historií jde o vliv absolutní. V případě Milana M. byl použit zdravotní koeficient v rozsahu 50 %, kdy poranění uvedeného hráče může být fatální, v tomto případě však bylo zřejmé, že tento hráč byl ochoten pokračovat ve své kariéře, proto byl použit koeficient v rozsahu 50 %. Hráč Tomáš Z. v srpnu 2012 utrpěl zranění kolene v důsledku čehož byl nucen ukončit svou hráčskou kariéru, proto byl koeficient zdravotního stavu určen na 100 %, následně hodnota pak byla nulová. Pokud jde o Romana R., pak tento hráč je slovenské

národnosti, tudíž přestupové tabulky se na něho nevztahují, neexistuje ani žádná jiná metodika, jak cenu určit; při převodu hráčů u likvidační metody by pouze část hráčů byla převedena, převodní cena nemusí být nijak vztažena k tabulkové hodnotě; nelze tedy jakkoli cenu určit, proto je hodnota nulová. Tomáš S. a Petr Ž. nikdy profesionální hokej nehráli a ani o takovou kariéru neměli zájem, proto jejich hodnota je rovněž nulová. Milan L., Ivo P. nastupovali pouze v rámci nižších soutěží, Filip S. zase ukončil kariéru, a proto i hodnota práv žalovaného k těmto hráčům je nulové hodnoty. Při užití metody likvidační hodnoty neplatí zásada, že jakékoliv aktivum musí mít hodnotu, resp. hodnotu, která se dá považovat za hodnotu při převodu. Hodnota žalovaného k hráčům ledního hokeje se může v každé sezoně výrazně měnit, taktéž aktivita či neaktivita může hodnotu výrazně měnit. Expertním odhadem bylo stanoveno, že při transferu by 30 % hráčů A týmu bylo předmětem převodu, ohledně zbývajících hráčů by nebyla poptávka. Může dojít k tomu, že během transferu budou převáděni i hráči s nižší tabulkovou hodnotou, ale toto není možno stanovit. Likvidace společnosti by byla obdobná sestupu do nižší ligy, kdy částka převodu bývá symbolická, poněvadž kluby z nižších ligových soutěží si nemohou dovolit tabulkovou cenu, také záleží na ochotě hráče hrát v nižších soutěžích. Pokud jde o hráče hrající v zahraničí, pak možnost převodu těchto hráčů nebyl přepokládána, jelikož k datu ocenění 12.12.2012 toto nebylo reálné a skutečnost, že se někdy hráč vrátí a bude ochoten v ČR hrát bezvýznamná při užití zvolené metody. Při stanovení limitu transferu 30 % hráčů při likvidaci bylo vycházeno z obdobné situace, kterou je sestup do nižší soutěže, byla použita metoda statistického průměrování. Při stanovování likvidační hodnoty je třeba, aby bylo možno dané aktivum převést, u hráčů nižší soutěže je pochybná jak poptávka po těchto hráčích, tak možnost realizovat převod za tabulkovou hodnotu. Společnost PROSCON, s.r.o. se k žádosti žalobce vyjadřovala ke znaleckému posudku znaleckého ústavu, přičemž jako stěžejní vady shledával chyby v počtech a likvidační srážku 70 % k hráčům.

8. Podle ustanovení § 148 odst. 1, 2 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2012 společník nemůže ze společnosti vystoupit, může však, nejde-li o jediného společníka, navrhnout, aby soud zrušil jeho účast ve společnosti, nelze-li na něm spravedlivě požadovat, aby ve společnosti setrval. Ustanovení § 113 odst. 5 a 6 platí obdobně. Prohlášení konkursu na majetek společníka, zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku nebo pravomocné nařízení výkonu rozhodnutí postižením obchodního podílu společníka ve společnosti nebo vydání exekučního příkazu k postižení obchodního podílu společníka ve společnosti po právní moci usnesení o nařízení exekuce má stejné účinky jako zrušení jeho účasti ve společnosti soudem.
9. Podle ustanovení § 150 odst. 1, 2, 3 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2012 jestliže přešel obchodní podíl na společnost, vzniká společníku, jehož účast ve společnosti zanikla, nebo jeho právnímu nástupci právo na vypořádací podíl (§ 61 odst. 2). Tento podíl se určuje poměrem obchodních podílů, nestanoví-li společenská smlouva něco jiného. Osoba, které vzniklo právo na vypořádací podíl, ručí za splacení dosud nesplaceného vkladu nabyvatelem obchodního podílu. Společnost je povinna vyplatit vypořádací podíl bez zbytečného odkladu poté, co splnila povinnost podle § 113 odst. 5 nebo 6, jestliže byl vklad společníka splacen. Není-li v době splnění povinnosti podle § 113 odst. 5 nebo 6 vklad společníka splacen, je společnost povinna vyplatit vypořádací podíl bez zbytečného odkladu po splacení tohoto vkladu. Společenská smlouva může lhůtu pro splatnost vypořádacího podílu prodloužit.
10. Podle ustanovení § 113 odst. 5, 6 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2012 obchodní podíl (§ 114) vyloučeného společníka přechází na společnost, která jej může převést na jiného společníka nebo třetí osobu. O převodu rozhoduje valná hromada. Nedojde-li k převodu obchodního podílu podle odstavce 5, rozhodne valná hromada do šesti měsíců ode dne, kdy k vyloučení společníka došlo, buď o snížení základního kapitálu o vklad vyloučeného společníka, nebo o tom, že ostatní společníci převzou jeho obchodní podíl v poměru svých obchodních podílů za úplaty ve výši vypořádacího podílu, jinak může soud společnost i bez návrhu zrušit a nařídit její likvidaci. Rozhodnutím valné hromady o rozdělení obchodního podílu mezi společníky přechází na společníky rozdělený obchodní podíl za podmínek stanovených valnou hromadou.

11. Podle ustanovení § 61 odst. 1, 2, 3 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2012 podíl představuje účast společníka ve společnosti a z ní plynoucí práva a povinnosti. Každý společník může mít pouze jeden podíl ve společnosti, ledaže jde o akciovou společnost. Podíl ve společnosti nemůže být představován cenným papírem, ledaže jde o akciovou společnost. Pro účely tohoto zákona se oceňuje podíl mírou účasti společníka na čistém obchodním majetku společnosti, jež připadá na jeho podíl, nestanoví-li zákon jinak. Při zániku účasti společníka ve společnosti za trvání společnosti jinak než převodem podílu vzniká společníkovi právo na vypořádání (vypořádací podíl). Výše vypořádacího podílu se stanoví ke dni zániku účasti společníka ve společnosti z vlastního kapitálu zjištěného z mezitímní, řádné nebo mimořádné účetní závěrky sestavené ke dni zániku účasti společníka ve společnosti, pokud společenská smlouva nestanoví, že se má zjistit z čistého obchodního majetku na základě posudku znalce ustanoveného obdobně podle § 59 odst. 3. Vypořádací podíl se vyplácí v penězích, neplyne-li ze společenské smlouvy nebo stanov něco jiného. Právo na vyplacení vypořádacího podílu je splatné uplynutím tří měsíců od schválení účetní závěrky podle odstavce 2 nebo ode dne doručení posudku znalce podle odstavce 2 společnosti, nestanoví-li zákon, dohoda účastníků nebo společenská smlouva jinak. Jestliže společníci nebo příslušný orgán společnosti účetní závěrku bez vážného důvodu neschválí, je právo na vyplacení vypořádacího podílu splatné uplynutím tří měsíců ode dne, kdy měla být účetní závěrka schválena.
12. Soud na shora uvedený zjištěný skutkový stav aplikoval citované právní normy, když dovozuje, že nárok žalobce není důvodným. Námitce žalovaného, že žaloba nebyla podána oprávněnou osobou přisvědčit nelze, když podle původních stanov byl statutárním zástupce žalobce předseda výkonné rady a do této funkce byl opakovaně volen Bohdan N., který tak byl oprávněn zmocnit PZ žalobce, aby žalobce zastupoval. Podle aktuálně platných stanov je statutárním orgánem žalobce předseda, přičemž to této funkce byl zvolen taktéž Bohdan N. Žalobce se taktéž přizpůsobil donucujícím ustanovení občanského zákoníku a zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, Bohdan N. tak byl i je nyní oprávněn za žalobce jednat.
13. Účast žalobce v žalovaném zanikla ke dni 12.12.2012 v souladu s ustanovení § 148 odst. 2 obch. zákoníku v příslušném znění, když exekuční příkaz postihující obchodní podíl žalobce v žalovaném byl vydán po právní moci usnesení o nařízení exekuce. V souladu s ustanovením § 150 odst. 1 obch. zák. má žalobce právo na vypořádací podíl. Ve vztahu k výši vypořádacího podílu je třeba poukázat na následující rozhodnutí NS ČR. Stanoví-li obchodní zákoník, že je při vypořádání třeba vycházet z účetní závěrky, není pochyb o tom, že je při jeho určení nutné vycházet z ocenění majetku společnosti uvedeného v její účetní závěrce. Sporné může být pouze to, zda je třeba vycházet pouze z vlastních údajů účetní závěrky (a tedy také z ocenění majetku v pořizovací ceně), anebo zda je nezbytné přihlídnout i k doplňujícím informacím, konkrétně k informaci podle článku IV. odst. 3 bodu 3.1 písm. g) Opatření Ministerstva financí č. 78/1995 Fz, ze dne 22. prosince 1995, čj. 281/71 701/95, kterým se stanoví obsah účetní závěrky pro podnikatele. K tomu dovolací soud uzavřel, že je-li účelem dispozitivní úpravy ustanovení § 61 odst. 2 obch. zák. uspořádat vztahy mezi společníky při vypořádání jejich účasti ve společnosti pro případ, že sami neurčí ve společenské smlouvě, jak má vypořádání proběhnout, je třeba vycházet z toho, že zásadám poctivého obchodního styku (§ 265 obch. zák.) odpovídá, aby vypořádání mezi společníky bylo poctivé v tom smyslu, aby hodnota vypořádacího podílu společníka, jehož účast ve společnosti skončila, popřípadě právního nástupce takového společníka, odpovídala hodnotě majetku připadajícího na jeho obchodní podíl. Ke stejnému závěru lze dojít při aplikaci zásady proporcionality, která je jednou ze zásad, ke kterým je podle ustanovení § 1 odst. 2 obch. zák. nutno přihlídnout v případě, že obchodní zákoník určitou otázku výslovně neřeší (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Odo 513/2001). Podle důvodové zprávy k návrhu zákona, posléze schváleného a vyhlášeného pod číslem 370/2000 Sb. (sněmovní tisk číslo 476/00, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 3. volební období 1998 - 2002; dále jen "důvodová zpráva") upravuje ustanovení § 61 odst. 2 obch. zák. odchýlně od § 61 odst. 1 obch. zák. způsob ocenění podílu společníka pro případ ukončení jeho účasti, kdy "výše vypořádacího podílu společníka na

společnosti není primárně zjišťována z hodnoty čistého majetku, ale z vlastního kapitálu společnosti a hodnota čistého majetku se použije pouze v případě, že tak výslovně stanoví společenská smlouva. Společnostem se tak dává na výběr, zda v případě zjišťování výše vypořádacího podílu budou sestavovat účetní závěrku ke zjištění výše obchodního podílu...". Odvolacímu soudu lze předně vytknout, že odmítl závěry formulované Nejvyšším soudem v posledně označeném rozhodnutí, argumentuje "zásadní odlišností" znění ustanovení § 61 odst. 2 obch. zák. po novele provedené zákonem č. 370/2000 Sb., aniž by vysvětlil, v čem tato "zásadní odlišnost" spočívá a z jakých důvodů již nadále nelze vycházet z toho, že vypořádání mezi společníky musí být poctivé v tom smyslu, aby hodnota vypořádacího podílu společníka, jehož účast ve společnosti skončila, odpovídala hodnotě majetku, připadajícího na jeho obchodní podíl. Nejvyšší soud nadto (blíže neodůvodněný) názor odvolacího soudu neshodil. Jelikož i po novele provedené zákonem č. 370/2001 Sb. je právní úprava obchodních společností ovládána (mimo jiné) zásadou poctivého obchodního styku i zásadou proporcionality, je nutno i po této novele vykládat ustanovení § 61 odst. 2 obch. zák. ve světle těchto zásad. Proto i nadále platí, že vypořádání mezi společníky musí být poctivé ve shora popsaném smyslu. Na uvedeném pak nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že namísto slov "na základě mimořádné účetní závěrky" užívá nyní vykládané ustanovení obratu "z vlastního kapitálu zjištěného z mezitímní, řádné nebo mimořádné účetní závěrky sestavené ke dni zániku účasti společníka ve společnosti". Účelem ustanovení § 61 odst. 2 věty druhé obch. zák. je, mimo jiné (jak ostatně plyne z důvodové zprávy), umožnit společníkům volbu, zda v případě ukončení účasti některého z nich má být pro účely určení výše vypořádacího podílu zpracována účetní závěrka (podle okolností mezitímní, mimořádná či řádná), či zda bude pro tyto účely vypracován znalecký posudek. Ačkoliv nelze pojmy čistý obchodní majetek a vlastní kapitál směšovat (srov. k tomu i ustanovení § 6 odst. 3 a odst. 4 obch. zák.) a ačkoliv jejich výše nebude obvykle zcela shodná, nelze - s ohledem na shora zmíněné zásady - připustit, aby volbou jednoho ze způsobů stanovení výše vypořádacího podílu bylo dosaženo diametrálně odlišného výsledku než v případě způsobu druhého (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Cdo 752/2011). Poctivost vypořádání mezi společníky obchodní společnosti je obecným kritériem, jímž je soud povinen poměřovat všechny případy, ve kterých má základem pro určení vypořádacího podílu být hodnota vycházející z účetnictví společnosti. Plyne-li z účetní závěrky (anebo by z ní mělo při řádném zpracování plynout), že výše vlastního kapitálu podle účetní závěrky je (např. v důsledku způsobu ocenění majetku) v hrubém nepoměru ke skutečné (tržní) hodnotě čistého obchodního majetku, je k tomu třeba při stanovení vypořádacího podílu přihlídnout (rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Cdo 2533/2014). Časového určení „bez zbytečného odkladu“ ve smyslu § 150 odst. 3 věty první obch. zák. je třeba dovodit, že jde o velmi krátkou lhůtu, již je míněno bezodkladné, neprodlené, bezprostřední či okamžité jednání směřující ke splnění povinnosti či k učinění právního úkonu či jiného projevu vůle, přičemž doba trvání lhůty bude záviset na okolnostech konkrétního případu. V každém konkrétním případě je třeba vždy zkoumat, zda dlužník bezodkladně využil všechny možnosti pro splnění této povinnosti, případně jaké skutečnosti mu v tom bránily. Zásadně jde o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů, v co nejkratším časovém úseku, přičemž v praxi je nutno tento pojem vykládat podle konkrétního případu v závislosti od účelu, který chce zákonodárce konkrétním ustanovením za pomoci takto určené lhůty dosáhnout. Nesplní-li společnost povinnost zaplatit bývalému společníku vypořádací podíl, může se bývalý společník domáhat jeho zaplacení v celé („hrubé“) výši soudní cestou, včetně úroku z prodlení, a to z celé nezaplacené částky (tj. z částky představující „hrubý“ vypořádací podíl) (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Cdo 2970/2013). I nadále proto platí, že plyne-li z účetní závěrky (anebo by z ní mělo při řádném zpracování plynout), že výše vlastního kapitálu podle účetní závěrky je (např. v důsledku způsobu ocenění majetku) v hrubém nepoměru ke skutečné (tržní) hodnotě čistého obchodního majetku, je k tomu třeba při stanovení vypořádacího podílu přihlídnout.

14. Žalobci jakožto bývalému společníkovi vznikl nárok na vypořádací podíl. Z účetní závěrky ke dni 19.12.2012 (ke dni 12.12.2012 by byla účetní závěrka v podstatě totožná) vyplývá, že s ohledem na výsledek hospodaření v běžné účetní období po zohlednění hospodářského výsledku z minulých

let by žalobci nevznikl nárok na žádnou částku, a proto žalobce navrhoval vypracování znaleckého posudku. Ze závěrů znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem však rovněž vyplývá, že k rozhodnému dni – 12.12.2012 byla hodnota čistého obchodního majetku žalovaného 0 Kč, a to jak při využití metody srovnatelných transakcí, když soud shledává případné využití znaleckým ústavem navržené metody, rovněž tak shledává případným využití metody na principu likvidačních hodnot s ohledem na důvody popsané ve znaleckém posudku, kdy závěry popsané ve znaleckém posudku jsou přesvědčivé a nejsou vnitřně rozporné. V případě majetkové metody na principu likvidačních hodnot pak je ještě třeba dodat, že z majetkových poměrů žalobce, jak byly doloženy rámci tohoto řízení, kde se žalobce domáhal osvobození od hrazení soudních poplatků, nelze dovozovat úhradu pohledávky žalovanému popsanou ve znaleckém posudku. Z uvedených důvodů byla žaloba žalobce v celém rozsahu zamítnuta (výrok I. rozsudku).

15. O náhradě nákladů řízení ve výroku II. rozsudku pak soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný byl v dané věci procesně úspěšný, když žaloby byla v celém rozsahu zamítnuta a žalobci tak svědčí vůči žalovanému povinnost tomuto uhradit náklady řízení. Náklady řízení žalovanému jsou tvořeny odměnou právního zástupce žalovaného ve výši 839.460 Kč dle ustanovení §§ 7, 8 a 11 vyhlášky MS č. 177/1996 Sb. (odměna za jeden požadovaný, účelně učiněný úkon právní služby 49.380 Kč při 17 úkonech – příprava a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 10.7.2016, účast u jednání dne 19.10.2016, 2 x za účast u jednání dne 22.2.2017, 2 x za účast u jednání dne 19.4.2017, vyjádření k žalobě ze dne 18.5.2017, účast u jednání dne 7.6.2017, účast u jednání dne 13.9.2017, 2 x za účast u jednání dne 18.10.2017, účast u jednání dne 1.11.2017, účast u jednání dne 22.11.2017, 3 x odměna za účast u jednání dne 15.8.2018), a paušální náhradu hotových výdajů právního zástupce žalovaného ve výši 17x300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem sedmáct shora účtovaných, účelně vynaložených úkonů právní služby. Náklady soudního řízení žalovaného dále představuje 21 % DPH z výše uvedených náhrad v celkové výši 177.357,60 Kč, neboť právní zástupce žalovaného je ve smyslu ustanovení § 137 odst. 3 o. s. ř. registrovaným plátcem DPH. Žalobce je tak povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení celkovou částku 1.021.917,60 Kč, a to v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám právního zástupce žalovaného. O lhůtě plnění soud rozhodoval ve výroku II. rozsudku dle ustanovení § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř. Žalovaný požadoval přiznání odměny a náhrady hotových výdajů u dalších úkonů, tato mu však přiznána nebyla z dále popsaných důvodů. Nahlížení do spisu není úkonem právní služby popsaným v ustanovení § 11 advokátního tarifu, kdy se nejedná o prostudování spisu uvedené v § 11 odst. 1 písm. f/ AT, poněvadž toto připadá v úvahu jen v trestních věcech. Za této situace není možno odměnu přiznat, rovněž nebyly shledány mimořádné okolnosti případu pro analogický postup podle ustanovení § 11 odst. 3 AT. Odměna taktéž nebyl přiznána za sepis sdělení pro znalecký ústav, poněvadž v usnesení o ustanovení znaleckého ústavu byla žalovanému uložena povinnost poskytnout součinnost (viz odstavec IV. usnesení), zejm. poskytnout potřebnou dokumentaci a vyjádření, na základě tohoto pak znalecký ústav vyjádření a dokumentaci požadoval. Poskytnutí uváděných dokumentů a vyjádření, tak není žádným úkonem právní služby uvedeným v ustanovení § 11 odst. 1 a 2 AT a ani jím být nemůže, poněvadž se jedná o sdělování toliko údajů z evidencí žalovaného, příp. z jeho dokumentů, event. zasílání těchto dokumentů. Nelze vyloučit, že žalovanému s tímto mohly vzniknout náklady, které by mohl uplatnit jako náklad řízení (takové neuplatňuje), sděluje –li však požadované informace a vysvětlení přes právního zástupce, nelze přeposlání informací poskytnutých žalovaným, příp. jejich úpravu a přeposlání považovat ani za úkon právní služby, natožpak účelný úkon; odměna za uvedené proto nebylo možno přiznat. Taktéž seznámení se s obsahem znaleckého posudku není žádným úkonem právní služby podle ustanovení § 11 odst. 1 a 2 AT a žalovaný nemá právo na přiznání odměny za tuto činnost, poněvadž právní službou je aktivní činnost právního zástupce (konzultace, sepis podání, jednání se státním orgánem, přítomnost u konání státního orgánu

s možností do tohoto konání zasahovat), není jí však toliko přečtení poštou došlého znaleckého posudku.

16. Podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V daném sporu byl žalobce zcela neúspěšný, a proto žalobci svědčí povinnost uhradit státu náklady soudního řízení odpovídající svědečnému vyplacenému svědku Jaroslavu Z. ve výši 4.380 Kč, znalečnému ve výši 74.073,50 Kč (celkové znalečné 79.073,50 Kč – 5.000 Kč žalobcem složená záloha), kdy o těchto částkách již bylo rozhodnuto a byly již i vyplaceny, a dále znalečnému za účast zástupců znaleckého ústavu u jednání dne 15.8.2018, o kterém dosud rozhodnuto nebylo. Žalobce byl v řízení osvobozen od placení soudních poplatků v rozsahu 95 %, přičemž z obsahu spisu se nepodává, že by na straně žalobce došlo v tomto směru k nějakým změnám, bylo nezbytné rozhodnout o povinnosti žalobce uhradit náklady státu toliko v rozsahu 5 % nákladů státu, ve zbytku pak Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení. Protože o nákladech státu odpovídající znalečnému za účast u jednání soudu ke dni rozhodování soudu nebylo rozhodnuto a ani nebyly vyplaceny, rozhodl soud výrokem III. rozsudku pouze o základu povinnosti náhrady nákladů řízení ve smyslu shora uvedené právní úpravy, když výše těchto nákladů bude stanovena samostatným usnesením v souladu s ustanovením § 155 odst. 1 o.s.ř. Lhůta k plnění byla ve výroku III. rozsudku stanovena jakožto obecná třídní, a to v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř. od právní moci rozhodnutí, kterým bude stanovena jejich výše.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání a to do 15-ti dnů ode doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Olomouc 15. srpna 2018

JUDr. Vít Jašek v. r.
samosoudce